
PODSIECZONY (3) *part praet pass pf*

podsieczony (3), [**podsieczon**].

Pierwsze o oraz e jasne; drugie o w formie złożonej jasne, forma niezłożona z tekstu nie oznaczającego ó.

sg m N (attrib) podsieczony (1), [(praed) podsieczon]. ♦ *f N podsieczonǎ (1).* ♦ *pl N subst podsieczoné (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. podsiec.

Ścięty od dołu (3) : Sprochniały pień podsieczony/ páttrz iáko zá czáfem/ Ofadza fię nowym láfem. KlonŻal C2v; [gdy iuż dobrze wzroście [słoneczny groch]/ tám ma być podsieczon Cresc 1571 174].

Wyrażenie: »kosą podsieczony« (2): Iáko rośfy trawá fyta Z poránku pięknie zákwita/ Wieczór kořą podsieczona Leży ná źiemi wzgárdzona KochPs 137; KochTr 14.

Synonimy: podcięty, poderzniony, podrąbany.

Cf **PODSIEC**

KW, MM